

teten ikke kunnet have Noget imod Lagthingets Forslag, kun at det vilde være nødvendigt at gjøre den Forandring i Lovens § 3, at Norske Lovs 5—13—27 citeres istedetfor Danske Lovs 5—14—29, der ikke gjælder paa Færøerne; derimod har man med Hensyn til den Form, hvorunder det eventuelle Lovbud vil være at udgive, holdt for, at samme rettest bør udkomme som en ny og selvstændig Lov for Færøerne om Proklamata i Boer, saaledes at der i samme optages samtlige de Bestemmelser af Loven af 30te November 1857, som skulle være gjældende for bemeldte Der, og derhos de Modificationer i nysnævnte Lov, som Lagthinget havde foreslaaet, naar Loven skal gives Anvendelse sammesteds. Der er i nærværende Tilfælde saamegen større Grund til at benytte denne Form, som Loven herved ikke vil blive synderlig større i Omfang end

ved at følge den af Lagthinget foreslaaede Form.

I nærværende Lovudkast ere saaledes §§ 1 og 2, paa en aldeles uvæsentlig Redactions-Forandring nær, affattede overeensstemmende med de af Lagthinget foreslaaede Paragrapher; § 3 overeensstemmende med den tilsvarende Paragraph i Loven af 30te November 1857, kun at næstsidste Punctum i denne om Indvarslingsmaaden paa Bornholm er udeladt i nærværende Udkast, og at der i det sidste Punctum er citeret Norske Lovs 5—13—27 istedetfor Danske Lovs 5—14—29. Udkastets §§ 4 og 5 ere aldeles overeensstemmende med Lovens §§ 4 og 5; § 6 er derimod forandret efter Lagthingets Indstilling, og Terminen for Lovens Ikrafttræden bestemt til 1ste Mai 1859, til hvilken Tid den eventuelle Lov vil kunne være thinglæst overalt paa Færøerne.

XII.

Udkast til Lov

indeholdende

forskjellige Bestemmelser angaaende Behandlingen af Fallit- og andre Boer m. m.

(Forelagt Landsthinget den 9de October 1858.)

§ 1.

De i D. L. 5—3—18, ifr. Pl. 18de Januar 1788, nævnte Retshandlinger skulle ikke være til Hinder for, at et Bo tages under Behandling som fallit. Et heller skulle Domme eller Forlig kunne erkes i et Fallitbo, selv om de ere thinglæste, forinden Boet er taget under Behandling som fallit.

§ 2.

Belgjørende Retshandler, derunder indbefattede saadanne, der vel i Formen fremtræde som bebyrdende, men som paa Grund af Mis-

forholdet mellem de gjensidige Ydelsler dog i Virkeligheden maae ansees at indeholde en Gave, tabe, naar de ikke ere afsluttede over 6 Uger før Boets Overtagelse til Skiftebehandling, deres Retskraft ved Fallitens Indtrædelse, forsaavidt det befindes, at Fallenten allerede paa den Tid, da Retshandelen blev indgaaet, var insolvent. I Tilfælde af Retshandelens Ugjældighed kan hvad der alt maatte være ydet af Boet fordres tilbage hos Medkontrahenten mod Gjengivelse af, hvad denne maatte have ydet.